

Det har i Kommissionen været Genstand for Forhandling, om ikke den ene af disse to Vurderingsforretninger maatte kunne undværes og derigennem spares en Del Beføstning og Ulejlighed.

Den første Vurdering er formentlig absolut nødvendig, idet ved denne Værdien af Jorden, der formentlig stedse vil udgøre den største Del af Sikkerheden, endelig fastslås, hvad nødvendigvis maa ske straks af Hensyn til Bestemmelsen i § 11 om, at Lodden overhovedet ikke kan antages som Husmandslod, for saa vidt Købesummen væsentlig overstiger Værdien. Men ogsaa den anden Vurdering, der bliver den eneste virkelige Vurdering over den hele Ejendom med Tilbehør, kan vanskelig undværes; det har været foreslaaet at erstatte denne med et af Kreditforeningens Repræsentant optaget Syn over Bygningerne m. v., men dels vil dette formentlig medføre en lige saa stor Beføstning som en egentlig Vurdering, dels finder man, at det vil være at foretrække, at de samme Mænd, som ved den første Forretning have udtalt deres Skøn over, hvad der vil medgaa til Bygninger, Besætning og Inventarium, saa Lejlighed til endelig, om fornødent efter forelagt Regnskab, der forudsættes efter Omstændighederne at skulle kunne kræves, at skønne om, hvorvidt den givne Plan for Bygninger m. v. er fulgt, og hvorvidt den Sum, der var bestemt til Anvendelse i dette Øjemed, virkelig er anvendt.

Man er derfor kommen til det Resultat at bibeholde Forslaget om begge Vurderingsforretningerne, idet man dog skal henlede Opmærksomheden paa Usikkerheden af, at Beføstningen ved disse kunde indskrænkes f. Eks. ved at Betalingen for hver af Forretningerne nedsættes til det halve.

Til § 13.

Efter de for Øjeblikket foreliggende Kurser paa Kreditforeningsobligationer vil Kreditforeningslaanet med størst Fordel for Laantageren kunne udbetales i $3\frac{1}{2}$ pCt. Obligationer. Da Kursforholdene jo imidlertid kunne forandre sig, har man foreslaaet, at der tillægges Indenrigsministeren Bemyndigelse til at gøre Forandringer i denne Bestemmelse.

Til § 14.

Som det vil ses, har man foreslaaet, at Halvdelen af Kreditforeningslaanet — $\frac{1}{4}$ af Vurderingssummen — skal henstaa afdragsfrit i Ejendommen, saa længe denne vedligeholdes efter sin Bestemmelse, og saaledes at den forrentes med $3\frac{1}{2}$ pCt. Dette kan vistnok forsvares, naar Hensyn tages til, at der ved Loven af 24de April d. A., hvorved Indenrigsministeriet bemyndiges til at stadfæste Ændringer i de bestaaende Kreditforeningers Statutter, er givet Afgang til at tillade at Laan eller Dele af et Laan, der ikke overstiger en Tredjedel af Vurderingssummen, ikke amortiseres.

Resten af Kreditforeningslaanet forrentes og afdrages med 4 pCt. p. a., hvorefter denne Del af Laanet vil være tilbagebetalt i 60 Aar.

Til § 15.

Som tidligere nævnt, er der ikke i Kommissionen opnaaet Enighed om de i nærværende Paragraf indeholdte Regler om Forrentningen og Afdragningen af Statslaanet.

I de indledende Bemærkninger til nærværende Plan er det fremhævet, at Flertallet foruden at sætte Landarbejderen i Stand til at overtage Ejendommen tillige har ladet sig det være magtpaaliggende at ordne hans Forhold saaledes, at hans Aar blive nogenlunde sikre og betryggende.

For at opnaa dette har Flertallet lagt Vægt paa, at den aarlige Afgift, der skal svares af Ejendommen som Renter og Afdrag, gennemsnitlig ikke bør være højere end ca. 100 Kr., og dette har man ment ikke at kunde naa paa en bedre Maade end ved den i denne Paragraf foreslaaede Bestemmelse om, at de $\frac{3}{8}$ af Statslaanet indtil videre skulle henstaa rente- og afdragsfrit.

Efter denne Ordning, vil Landarbejderens aarlige Afgift af Ejendommen stille sig saaledes:

a. Ejendommens Vurderingssum 4,000 Kr.	
$3\frac{1}{2}$ pCt. af 1,000 Kr. afdragsfrit Kreditforeningslaan.....	35 Kr. „ Ø.
4 pCt. af 1,000 Kr. amortisabelt Kreditforeningslaan.....	40 — —
$3\frac{3}{4}$ pCt. af $\frac{5}{8}$ af Statslaanet eller 1,000 Kr.	37 — 50 —
	112 Kr. 50 Ø.